

Ἄγ. Βλ. λ. 97. — Τὸ ἐπιθ. **διαδέτος**, 2. μετὰ γενικῆς σημασίας ἔχουσι τὰ λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσ.

διαδευτερολεπτοῦσθαι. «Θέλετε νὰ διαιωνισθῇ ὁ Χαρ. Τρικοῦπης; Ἡμεῖς δὲν θέλομεν οὔτε νὰ διαδευτερολεπτοῦσθῃ.» Ἄκρ. 29 Ἰαν. 94. — Πρόδηλον ἐκ τῆς παρατεθείσης ταύτης φράσεως ὅτι τυπικῶς καὶ ἀντιθέτως πρὸς τὸ διαιωνίζεσθαι ἐπλάσθη ἡ λέξις.

διαδηλώσις, ἡ. Γ. Ρουσιᾶδ. 48. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

διαδηλωταί, οἱ. Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄστου 25—6 Φεβρ. 92. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

διαδηλωτάρχης, ὁ. Ἐμβαλωματῆς 9 Ὀκτ. 90.

διαδηλωτικός, 3. Ἴων. κώδ. — διαδηλ. περίπατος ὁ τῶν πούτων πολιτικῆν διαδηλωσιν. Ἐφ. 92. — διαδηλωτικά, τὰ διδόμενα εἰς τινὰς χρήματα, ἵνα ποιῶσι πολιτικὴν διαδηλώσιν. Ἄκρ. 29 Αὐγ. 92.

διαδηλώτριαί, αἱ. Ἄκρ. 29 Δεκ. 86 καὶ 22 Μαΐου 97.

διαδικαίωσις, ἡ. Ἀνόνημ. μεταφρ. «Ἀναλογίας τῆς θρησκείας, ὑπὸ Ἰωσ. Βουτλέρου. 41.»

διαδικασίμος, 2. Λεξ. νομοτεχν. 40.

διαδικαστικός, 3. (πράξεις. ζήτημα. δίκαιον = Processrecht. ἐπεισόδια. ἔξοδα.) Ἐλ. κώδ. — Γ. Φέδερ 56. — Ἴων. κώδ. — Ἄκρ. 25 Δεκ. 95. — Συνήθως τανῶν λέγονται τὰ ἔξοδα **δικαστικά**.

διαδιογραφία, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Συνήθως τανῶν εὐχρηστεῖ ἡ **διχογραφία**, ἣν καὶ μόνην ἔχουσι τὰ λεξικά τοῦ Ν. Κοντ. καὶ τοῦ Ἄγ. Βλάγου.

διαδιογράφον, τό. Λεξ. νομοτεχν. 40. — Συνήθως τανῶν εὐχρηστεῖ τὸ **διχογράφον**, ὃ καὶ μόνον ἔχουσι τὰ λεξικά τοῦ Κοντοπούλου καὶ τοῦ Βλάγου.

διαδικτυώ-ω, ἀδιαδικτυοῦσι τὴν ὑφήλιον οἱ Ἕλληνες σπογγαλιεῖς. Ἄκρ. 4 Νο. 93.

διαδόχης, ἡ. Σπ. Ζαμπέλ. «Ἄ. Ἐφ.» 7 Φεβρ. 89.

διαδόχης, ὁ. διαδόχ. ἡ. Χρυσάλ. — Σπ. Μαυρογέν. Ἄκρ. 10 Ἰαν. 94.

διαδοχεύει ὁ διάδοχος. Ἄκρ. 4 Φεβρουαρ. 97.

διαδοχίδης, ὁ. υἱὸς διαδόχου. Σ. Α. Κ. 90. — Πρόβλ. διαδοχόπαις.

διαδοχικός, 3. Σκαρλ. λ. 56. — Δ. Πετροῦλ. 67. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — διαδοχικὸν πῦρ. (στρατ.) Γαλ. feu de file.

διαδοχικός, ἡ. Χειρόγρ. τῶν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον «Κοραῖν» ἐπὶ διαγωνισμῶ πεμφθέντων τῷ 1891. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

διαδοχικῶς, Κ. Ἄστ. 43. — Γ. Κ. Βούρης 43. — Ν. Ι. Σαρ. 49. — Στ. Σταθόπ. 54. — Σκαρλ. λ. 56. — Δ. Πετροῦλ. 67. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.

διαδοχίνα, ἡ. Ν. Ι. Σπανδ. ἐν Ἄκρ. 24 Μαΐου 97.

διαδοχίσσα, ἡ. Ἄκρ. 10 Ἰουν. 90.

διαδοχίτης, ὁ. (ὄρυκτολογ.) Ἄν. Κορδ. 88.

διαδοχόπαις, ὁ. υἱὸς διαδόχου. Ἐφ. 97.

διαδροσαιοπολιτικῶς. Στ. Ἐέν. 89.

διαδρομεύοντα πλοῖα. Στ. Ἐέν. 88. — Ὁ Ἄρ. Π. Κουρτιδ. ἐχρήσατο τῷ διαδρομῆ-ω ἐν ἔτει 86, ὅπερ ὀρθότερον, καὶ ἐν τοῖς Λεξικοῖς τῆς ἀρχ. γλώσ. κεῖται.

διαδυσκολεύω τι. διεδυσκολεύθη. Κ. Οἰκ.

διαερίως. Ἄκρ. 1 Ἰουλ. 94.

διαξεντηρίος, 2. (ἐπιστολή.) Βλ. Γαβριηλ. 79.

διαζητήματα, τά. Σπ. Ζαμπέλ.

διαζήτησις, ἡ. Ι. Κιρκολών. ἐν Νέῃ Πανδ. τεύχ. Ἰουν. 57.

διαζυγικὸν μικρόβιον, τό. (!) Ἄστου 6 Ἰουν. 93.

διαζωματικά ὅσα ὄμου ἰγθῶν. Ἐρμ. λόγ. 19.

διαζωροπορισμός, ὁ.

διαθάλλειν. Κλ. Παγκ. — Στ. Δ. Βάλδ. ἐν Ποικίλῃ στοῦ 95.

διαθειώσις, ἡ.

διαθειοῦσαι, οἱ ξεκαλοκαιριάζοντές που. Ἐφ. συζητήσ. 2 Μαΐου 93.

διαθέρμανσις, ἡ Θ. Ἀρεντ. 76. — Φοῖβος 1 Νο. 94.

διαθερμαντή ἀναγεννητικός ὁ ἐν τῇ καμινεῖα. Γερμανιστὶ Regenerator. Κ. Μητσόπ. 90.

διαθέσιμος, 2. Ἐλ. κώδ. — Ἄ. Ρ. Παγκ. 45. — Σ. Α. Κ. 47. — Ἴων. κώδ. — Σκαρλ. λ. 56. — Ἄγ. Βλ. λ. 71.

διαθεσιμότης, ἡ. Ἐλ. κώδ. — Λεξ. νομοτεχν. 40. — Σκαρλ. λ. 56. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.

διαθίσσις, ἡ. Εὐγ. Βούλγ. 01. — Διαθήκη Βαρβάκη 24.

διαθετός, 3. (κεφάλαια. περιουσία κτλ.). Παλιγ. 10 Αὐγ. 89. — Πρακτ. Φιλεκασιδ. εταιρίας 89—90. — Ἄκρ. 10 Μαρτ. 94. — Ε. F. G. Law ἐν Ἄκρ. 15 Ὀκτ. 98.

